

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 743. Quid sit omissio, repudiatio, abstinentia, hæreditatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

tem non acquirit, sed solum jus eam adeundi, seu succedendi defuncto, & solum potentia est hæres, ipsa aditione actu in jus, quod habuit defunctus acquirit, ipsumque repræsentat, atque ita omnium rerum hæreditarium efficiatur dominus, non aliter, ac defunctus fuit eorum dominus. Arg. l. 37. ff. de acquir. l. 14. c. de jur. delib. & ibid. Sichard. n. 1. & seq. Gail. l. 2. obs. 129. Hunn. p. 4. tit. 16. c. 13. num. 16. Lauterb. l. c. §. 31. Muller. l. c. th. 30. lit. β. idque absque eo, quod possessionem eorum rerum actu & corpore acceperit. de quo paulo post.

2. Secundus, quod transeant in eum actu omnia jura realia, quæ defunctus habuit in re quacunque singulari. v. g. jus pignoris, servitutes, cit. l. 37. uti & omnes obligationes cum provenientius inde actionibus activæ & passivæ. l. 22. ff. cod. Sichard. in rubr. c. de jur. delib. Schrad. tr. de feud. p. 3. l. 3. num. 66. Hunn. p. 4. tit. 16. c. 3. num. 4. Laym. l. 3. tr. 5. c. 6. Muller. l. c. cum communi. etiamsi fuerint in personam; cum hæ omnes, si sint ex conventionis, in se & naturâ suâ considerata sint persecutoria rei, & transeunt in solidum contra hæredem, etiam dum agitur de dolo defuncti per l. 12. & 49. ff. de O. & A. l. 152. & 157. de R. 7. Muller. l. c. lit. δ. Bachov. in tr. de act. d. 5. th. 4. & si sunt ex delicto simplices rei persecutoria, transeunt contra hæredes, quantum ex delicto ad illos pervenit. l. 26. & 27. de dolo. l. 13. §. 8. ff. ad leg. aquil. Muller. l. c. Jura tamen personalia, quæ ita adherent personis, ut cum persona extinguantur, ut usufructus, vi aditionis non transeunt ad hæredes. pr. Inst. de usufr. Idem est de ejusmodi privilegiis personalibus. l. 68. de R. 7. Uti etiam non transeunt in hæredem ea jura, in quibus repræsentatio illa, quæ est inter defunctum & hæredem, cessat, ut sunt obligationes ex delicto provenientes respectu ipsius rei, quæ, si in iudicium necdum adductæ tempore vitæ defuncti, adversus hæredes non competunt; sed morte delinquentis extinguuntur; cum delictum & actio inde descendens suum sequatur authorem. Muller. l. c.

3. Tertius effectus est, quod hæreditatem transmittat ad hæredes hæredis, sive quod hæres adita hæreditate, eam transmittere possit ad suos hæredes, quod non posset, nisi ipse prius adiiisset, excepto eo casu, in quo hæres suus nondum adiiisset hæreditatem juxta expressum textum. l. 1. §. in novissimo. ff. de acquir.

4. Quartus, quod semel adita hæreditate, hæres pænitere, & eam repudiare nequeat. l. 4. c. de repud. & abst. hered. §. 5. Inst. de hered. qual. Lauterb. §. 13. idque, ut Idem cum Bardil. etiamsi eam cum inventario adierit, nisi sit pupillus aut minor.

5. De cætero licet jus hæreditarium, quod complectitur omnia jura defuncti, vi aditionis ex sola legis potestate & autoritate ipso jure sine traditione ullove alio facto transeat in hæredem juxta dicta; nequaquam tamen ipsa rerum & jurium hæreditarium possessio in eum transit, nisi insuper mediante apprehensione acquiratur juxta expressum textum. l. 23. ff. de acquir. possess. Jason. ibidem. num. 31. Zasius. num. 17. Gail. l. 2. obs. 129. Myns. cent. 3. obs. 38. Muller. l. c. th. 30. lit. n. Lauterb. §. 32. & quamvis apud hunc Gudelin. de jur. noviss. l. 2. c. 18. num. 15. & Zal. in ff. de acquir. vel omitt. hered. num. 12. testentur, in Gallia & Belgio obtinere contrariam consuetudinem, nimirum, ut sine apprehensione ipso jure rerum hæreditarium possessio in hæredem transeat; uti & eandem in pluribus aliis

locis receptam & valde utilem esse. ut hæres non acquirenda, sed statim conservanda possessiois remediis uti possit, asserit Hahn. ad Wesenb. in ff. de acquir. num. 7. v. sed etiam. stando tamen auctoritati DD. tenenda sententia opposita, quam tenent Bald. in L. si sorori. c. de jur. delib. Bart. in l. 10. §. 5. de acquir. possess. Covar. tom. 2. var. resol. l. 3. c. 5. Gail. cu. obs. 129. per totam. multis rationibus eam stabiliens, & in Imperio Romano receptam, & sic crebrius in Camera judicatum esse testans. item Cynus, Curtius, decius & plures alii, quos citat & sequitur Muller. l. c. certissimum esse dicens, jure communi in Germania & Curia Spirensi (Wezariensi) recepto, possessionem non ipso jure transire in hæredem nullo etiam facto in hoc delictum inter suos & extraneos hæredes, ut aliis volunt Alciat. & Hotoman. ex ea etiam ratione, quæ utuntur cit. AA. quod ea tantum in hæredem transeant, quæ sunt juris juxta l. 23. ff. de acquir. vel amitt. possess. ipsa autem possessio ejusque acquisitio non fit jus, sed factum juxta l. 1. §. 3. ff. cod. Atque ita jam idem non sunt: sum hæres: hæreditatem adii & hæreditatem possideo, ut Gail. l. c. num. 8. opposita contra hanc sententiam, præsertim quod ad suos seu filios, quod neque hi sine apprehensione acquirant possessionem hæreditatis, diluta vide apud Muller. Potest de cætero hæres propria autoritate apprehendere possessionem, modo ea vacua sit. Carpz. l. F. p. 3. c. 9. def. 27. Lauterb. l. c. §. 32. si verò alius possideat, & quidem titulo pro hærede, vel pro possessore, potest hæres agere vel hæreditatis petitione, vel remedio possessorio; vel, si alius possideat titulo singulari, iudicio singulari agendum. Lauterb. l. c.

Quæst. 743. Quid sit ommissio, repudiatio, abstinentia, hæreditatis?

1. Resp. primò: ommissio est quid quasi genericum respectu reliquorum, in quantum consistit in non acquisitione hæreditatis. estque duplex non secus ac aditio expressa vel tacita, pro ut fieri potest vel verbis vel factis; licet enim verbum ommissionis, uti & abstentionis, non tam facti quam animi sit, implicans non factum illius, qui nihil agit, ita ut testificatione vel aditione Prætoris opus non sit. l. 1. c. §. 12. ff. si minor ab heredu. sed fiat sola mente; ad effectus tamen omittendi necessaria mentis declaratio, quæ fit vel verbis vel facto aliquo. ita ferè Muller. in ff. de acquir. th. 32.

2. Resp. secundò: abstentio etsi quid negativum, & repudiatio quid positivum sonet, re ipsa tamen idem sunt & significant, eosdemque effectus juris habent, ut cum communi Reiffent. b. t. num. 537. solumque in eo differunt, quod abstentio dicatur fieri ab hærede suo seu necessario; repudiatio ab extraneo juxta l. 2. c. de repud. & abst. hered. §. 2. & 6. Inst. de hered. qual. & diff. ac proinde repudiatio dicatur voluntas declarata ab hærede extraneo de hæreditate delata non agnoscenda seu amplectenda. ita ferè Lauterb. §. 35. & abstentio voluntas declarata, quæ suus hæres hæreditatem jure sinitatis acquisitam non vult retinere. l. 57. ff. de acquir. Lauterb. §. 39.

Quæst. 744. A quibus & qualiter hæreditas repudiari possit, & qualiter semel repudiata acquiri, & semel acquisita repudiari nequeat?

Resp. ad primùm: hæreditatem repudiare possunt omnes, qui voluntate sua recte uti possunt, ut